

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA



EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 65/09

16 Ιουλίου 2009

Προτάσεις της γενικής εισαγγελέα στην υπόθεση C-325/08

Olympique Lyonnais κατά Olivier Bernard & Newcastle United

Η ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ELEANOR SHARPSTON ΘΕΩΡΕΙ ΟΤΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΘΟΥΝ ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΥΠΟΧΡΕΩΝΟΥΝ ΕΝΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ, ΠΟΥ ΠΡΟΣΛΑΜΒΑΝΕΙ ΕΝΑ ΝΕΑΡΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΗ, ΝΑ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΠΟΥ ΚΑΤΑΡΤΙΣΕ ΤΟΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΗ ΑΥΤΟΝ

Πάντως, η αποζημίωση αυτή θα είναι ανάλογη μόνον αν έχει υπολογιστεί κατ' αναλογία των γενικών εξόδων καταρτίσεως στα οποία υποβλήθηκε ο σύλλογος και έχει κατανεμηθεί καταλλήλως μεταξύ όλων των συλλόγων που συνέβαλαν στην κατάρτιση του παίκτη.

Το 1997 ο Olivier Bernard υπέγραψε τριετή σύμβαση καταρτίσεως ως ποδοσφαιριστής υπαγόμενος στην κατηγορία των «ελπίδων» με τον γαλλικό ποδοσφαιρικό σύλλογο Olympique Lyonnais. Κατά τη λήξη της συμβάσεως, αρνήθηκε την προσφορά του γαλλικού συλλόγου να υπογράψει σύμβαση επαγγελματία ποδοσφαιριστή και υπέγραψε σύμβαση με τον αγγλικό σύλλογο Newcastle United.

Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, ο γαλλικός Χάρτης για το Επαγγελματικό Ποδόσφαιρο υποχρέωνε τους ποδοσφαιριστές που υπάγονταν στην κατηγορία των «ελπίδων» – φερέλπιδες ποδοσφαιριστές ηλικίας μεταξύ 16 και 22 ετών που είχαν καταρτιστεί από επαγγελματικούς συλλόγους– να υπογράφουν σύμβαση με τον καταρτίσαντα αυτούς σύλλογο κατά το πέρας της καταρτίσεώς τους. Σε περίπτωση αποποίησης της προσφοράς αυτής, δεν μπορούσαν, επί τρία χρόνια, να υπογράψουν σύμβαση με άλλο γαλλικό σύλλογο χωρίς τη συγκατάθεση του συλλόγου που τους είχε καταρτίσει.

Η Olympique Lyonnais ενήγαγε τον O. Bernard και τον σύλλογο Newcastle United ενώπιον των γαλλικών δικαστηρίων, ζητώντας 53 357,16 ευρώ – το ισοδύναμο του μισθού που ο O. Bernard θα ελάμβανε επί ένα χρόνο, αν είχε υπογράψει σύμβαση με την Olympique Lyonnais.

Πρωτοδίκως επιδικάστηκε στην Olympique Lyonnais το ήμισυ του αξιωθέντος ποσού, οφειλόμενο αλληλεγγύως από τον O. Bernard και τη Newcastle United. Κατόπιν ευδοκιμήσεως της εφέσεως που άσκησαν ο ποδοσφαιριστής και η Newcastle United, η Olympique Lyonnais προσέφυγε ενώπιον του γαλλικού Ακυρωτικού. Το δικαστήριο αυτό υπέβαλε προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο των ΕΚ σχετικά με το αν μια διάταξη, η οποία υποχρεώνει τον καταρτισθέντα ποδοσφαιριστή που υπογράφει επαγγελματική σύμβαση με σύλλογο άλλου κράτους μέλους να καταβάλει αποζημίωση στον σύλλογο καταρτίσεώς του, αποτελεί περιορισμό

στην ελεύθερη διακίνηση των εργαζομένων –μία αρχή που κατοχυρώνει η Συνθήκη ΕΚ– και, αν όντως αποτελεί, κατά πόσο μπορεί να δικαιολογηθεί από την ανάγκη να ενθαρρύνεται η πρόσληψη και κατάρτιση νεαρών επαγγελματιών ποδοσφαιριστών.

Κατά τη γνώμη της γενικής εισαγγελέα Eleanor Sharpston, είναι σαφές ότι αποτελεί περιορισμό στην ελεύθερη διακίνηση των εργαζομένων ένας κανόνας σύμφωνα με τον οποίο ένας ποδοσφαιριστής υπαγόμενος στην κατηγορία των ελπίδων, ο οποίος στο τέλος της περιόδου κατάρτισέως του υπογράφει επαγγελματική σύμβαση με σύλλογο άλλου κράτους μέλους της ΕΕ, μπορεί να υποχρεωθεί σε καταβολή αποζημιώσεως.

Επισημαίνει ότι ο αθλητισμός υπόκειται στο κοινοτικό δίκαιο καθόσον αποτελεί οικονομική δραστηριότητα. Η απασχόληση επαγγελματιών ποδοσφαιριστών συνιστά τέτοια δραστηριότητα. Περαιτέρω, η απαγόρευση των περιορισμών στην ελεύθερη διακίνηση των εργαζομένων καταλαμβάνει κανόνες σκοπούντες τη συλλογική ρύθμιση της απασχολήσεως, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων που διέπουν τις ομοσπονδίες ποδοσφαιρικών συλλόγων. Τέλος, η γενική εισαγγελέα υποστηρίζει ότι ορισμένοι κανόνες ενδέχεται να παρακωλύουν την ελεύθερη διακίνηση, ακόμη και όταν εφαρμόζονται ασχέτως ιθαγενείας, κανόνες δε που υποχρεώνουν σε καταβολή αποζημιώσεως μεταξύ συλλόγων για τη μεταγραφή, την κατάρτιση ή την αγωνιστική πρόοδο και εξέλιξη επαγγελματία ποδοσφαιριστή αποτελούν, καταρχήν, εμπόδιο στην ελεύθερη διακίνηση των εργαζομένων.

Όσον αφορά τη δυνατότητα δικαιολογήσεως του περιορισμού, η γενική εισαγγελέα σημειώνει ότι τέτοιοι κανόνες διασφαλίζουν ότι οι σύλλογοι δεν αποτρέπονται από την πρόσληψη και κατάρτιση ποδοσφαιριστών λόγω του ενδεχομένου η επένδυσή τους να ωφελήσει άλλο σύλλογο, χωρίς αυτοί να λάβουν κανένα αντάλλαγμα. Λαμβάνοντας υπόψη την κοινωνική σπουδαιότητα του ποδοσφαίρου και την ευρεία συναίνεση του κοινού στο ότι η κατάρτιση και η πρόσληψη νεαρών παικτών πρέπει να ενθαρρύνεται, η Eleanor Sharpston θεωρεί ότι είναι θεμιτό να μπορούν να δικαιολογηθούν, χάριν του δημοσίου συμφέροντος, οι κανόνες που προβλέπουν την καταβολή αποζημιώσεως σε συλλόγους για τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν για την κατάρτιση νεαρών ποδοσφαιριστών.

Η γενική εισαγγελέα φρονεί πάντως ότι, όσον αφορά την επιδικαστέα αποζημίωση, ο επίμαχος γαλλικός κανόνας υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του σκοπού αυτού. Μόνον ένα μέτρο, με το οποίο αποζημιώνονται σύλλογοι κατά τρόπο αναλογούντα στο πραγματικό κόστος κατάρτισεως, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κατάλληλο και αναλογικό. Συνεπώς, δεν θα επιτρεπόταν αποζημίωση στηριζόμενη στα προσδοκώμενα κέρδη του παίκτη ή στις προσδοκώμενες απώλειες κερδών του συλλόγου, ούτε η χρήση συντελεστή που ασκεί επιρροή στον σκοπό της ενθαρρύνσεως της προσλήψεως ή κατάρτισεως νεαρών παικτών.

Αναλύοντας το ζήτημα αυτό, η Eleanor Sharpston θεωρεί ότι, καθόσον μικρό μόνο ποσοστό των καταρτιζόμενων παικτών πρόκειται να έχει επιτυχή επαγγελματική σταδιοδρομία, η αποζημίωση θα έπρεπε να υπολογίζεται κατ' αναλογία των γενικών εξόδων κατάρτισεως του συλλόγου και όχι με βάση το πραγματικό κόστος κατάρτισεως του συγκεκριμένου παίκτη. Περαιτέρω, σε περίπτωση κατά την οποία συγκεκριμένος παίκτης έχει καταρτιστεί από περισσότερους τους ενός συλλόγους, η όποια αποζημίωση πρέπει να κατανέμεται προσηκόντως μεταξύ των οικείων συλλόγων. Τέλος, η γενική εισαγγελέα διαπιστώνει ότι δεν είναι παράλογο, υπό ορισμένες περιστάσεις, να καθίσταται ο ίδιος ο καταρτιζόμενος υπεύθυνος στην καταβολή κάποιας αποζημιώσεως, υπό τον όρο ότι –στην περίπτωση αυτή– μια τέτοια αποζημίωση πρέπει να υπολογίζεται βάσει του ατομικού κόστους κατάρτισεώς του και όχι βάσει των γενικών εξόδων κατάρτισεως στο οποίο υποβλήθηκε ο σύλλογος.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η γνώμη του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύει το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: BG ES CS DE EL EN FR IT HU NL PL PT RO SK

*Το πλήρες κείμενο των προτάσεων βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου
[C-325/08](#)*

Μπορείτε να το συμβουλευθείτε, κατά κανόνα, από τις 12 το μεσημέρι, ώρα Κεντρικής Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της αναπτύξεως των προτάσεων.

*Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna-Αγγελίδη
Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674*